

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ח מְנַחֵם אָב:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַשּׁוֹמְרֵי:

תּוֹרָה ס

כְּשֵׁישׁ מְלַחְמוֹת בְּעוֹלָם, הַשֶּׁכֶל מְחַיֵּב שְׂיִהְיָה יְקָרוֹת, כִּי נִתְעוֹרַר הַקְּלָלָה שֶׁל קִיּוֹן: "כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֱדוֹמָה לֹא תִסָּף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ" (בְּרֵאשִׁית ד), עַל-יְדֵי הַשְּׂפִיכוֹת-דָּמִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם. כִּי קְלָלָה זֹו נֶאֱמָרָה עַל שְׂפִיכוֹת-דָּמִים, כִּי הָאֱדוֹמָה הִיא חֵיבַת בְּזֵה כְּשֵׁישׁ שְׂפִיכוֹת-דָּמִים. כִּי הַגְּשָׁמִים נֶעֱשִׂין עַל-יְדֵי הָאֲדִים הָעוֹלִים מִן הָאָרֶץ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב): "וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהַשָּׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֱדוֹמָה", כִּי מִן הָאֲדִים הָעוֹלִים מִן הָאָרֶץ, מִזֵּה נֶעֱשִׂים גְּשָׁמִים, וְכְשֵׁישׁ מְלַחְמוֹת וְשְׂפִיכוֹת-דָּמִים, אֲזִי נֶעֱשֶׂה מִן הָאֲדִים הַנִּל שְׂפִיכוֹת-דָּמִים.

וְזֵה שְׂכָתוֹב (יְחִזְקֵאל ל"ה): "וַתִּגַּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי חָרָב בְּעַת אֲיָדָם", הֵינּוּ בְּחִינַת אֲדִים הַנִּל, שֶׁעַל-יָדָם נֶעֱשֶׂה הַשְּׂפִיכוֹת-דָּמִים. וְכֵן בְּכַפָּה אָמֹת: מְצָרִים וְעַמּוֹן וּמוֹאָב, כְּשֶׁנִּבְּא עַל מַפְלָתָם, נֶאֱמָר שָׁם: "בְּעַת אֲיָדָם" – בְּחִינַת אֲדִים הַנִּל, שֶׁעַל-יָדָם נֶעֱשֶׂה הַשְּׂפִיכוֹת-דָּמִים כַּנִּל. וְעַל-כֵּן כְּשֵׁישׁ מְלַחְמוֹת וְשְׂפִיכוֹת-דָּמִים, אֲזִי הָאֱדוֹמָה נוֹתֶנֶת כֹּחָהּ לְשָׁם, כִּי מִן הָאֲדִים הָעוֹלִים מִמֶּנָּה נֶעֱשֶׂה הַשְּׂפִיכוֹת-דָּמִים, וְעַל-כֵּן אִין יוֹרְדִין גְּשָׁמִים, כִּי הַגְּשָׁמִים נֶעֱשִׂין מִן הָאֲדִים, וְעַכְשָׁו נֶעֱשֶׂה מִן הָאֲדִים עֲנִין אַחֵר, דִּהֵינּוּ שְׂפִיכוֹת-דָּמִים כַּנִּל. וְזֵה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה – (תְּעַנִּית ח): 'בְּשַׁעַת גְּשָׁמִים אֲפִלוּ גִיסוֹת פּוֹסְקוֹת בּוֹ'. כִּי כְּשֵׁישׁ גְּשָׁמִים, נִפְסָקִים הַגִּיסוֹת וְהַמְּלַחְמוֹת כַּנִּל:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תשעב - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְלֹא מִקְשָׁר מַה שֶּׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: 'כְּשֶׁהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא בַּתְּפִיסָה, אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: רַבִּי, לְמַדְנִי תוֹרָה, וְאִם לֹא, אֲנִי אֹמֵר לְיוֹחָאי אָבִיא וּמוֹסְרָךְ לְמַלְכוֹת' (פְּסָחִים ק"ב). וְהַדְּבָרִים תְּמוּהִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן יֹאמַר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְרַבּוֹ, שִׁימְסְרוּ לְמַלְכוֹת. וְגַם כִּי מִסְתַּמָּא כְּשֶׁרַבִּי עֲקִיבָא רַבּוֹ לֹא רָצָה לְלַמְדוֹ, בּוֹדֵאי כּוֹן לְטוֹבָה. וְגַם הֲלֹא כָּבֵר הָיָה תָּפוּס בַּתְּפִיסָה, וּמַה יִּמְסְרֵהוּ עוֹד:

אֲדָּ דַּע, כִּי גַם עַל־יְדֵי מִי שֶׁאֹמֵר תוֹרָה בְּרַבִּים, וְשׁוֹמְעִים תַּלְמִידִים שְׂאִינָם הֶגְוִנִים, עַל־יְדֵי־זֶה בָּא גַם־כֵּן עֲצִירַת גְּשָׁמִים, כִּי עַל־יְדֵי כְבוֹד הַתּוֹרָה בָּא גְּשָׁמִים, בְּבַחֲיַנַּת (שְׁמוֹת ט"ז): "וְכָבוֹד ה' נִרְאָה בְּעַנָּן", וְעַל־יְדֵי הָעַנָּן בָּא גְּשָׁמִים. וְזֶה בְּבַחֲיַנַּת (תְּהִלִּים כ"ט): "אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים, ה' עַל מַיִם רַבִּים"; הֵינּוּ בְּבַחֲיַנַּת גְּשָׁמִים שֶׁבָּאִים עַל־יְדֵי כְבוֹד ה', בְּבַחֲיַנַּת כְּבוֹד הַתּוֹרָה. וְהַלּוֹמֵד תוֹרָה לְתַלְמִיד שְׂאִינּוֹ הֶגְוֵן, אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, (חֲלִין קלג) שֶׁהוּא כְּזוֹרֵק אֶבֶן לְמַרְקוּלִים, וּפְרָשׁוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (עֵין תּוֹסֵפוֹת סְנֵהדְרִין סד ד"ה מַרְקוּלִים). שְׁמַרְקוּלִי"ם פְּרוּשׁוֹ: מ"ר קְלוּ"ם, הֵינּוּ חֲלוּף הַכְּבוֹד. נִמְצָא כְּשֶׁלּוֹמֵד תוֹרָה לְתַלְמִיד שְׂאִינּוֹ הֶגְוֵן, הוּא הֶפֶךְ הַכְּבוֹד, וְעַל־כֵּן בָּא עַל־יְדֵי־זֶה עֲצִירַת גְּשָׁמִים, הֶפֶךְ הַכְּבוֹד, שֶׁעַל־יְדֵי בָּאִין גְּשָׁמִים. וְזֶה בְּבַחֲיַנַּת (מִשְׁלֵי כ"ו): "כַּמָּטָר בֶּקְצִיר כֵּן לֹא נֶאֱוָה לְכֶסֶל כְּבוֹד", הֵינּוּ כְּשֶׁלּוֹמֵד תוֹרָה לְתַלְמִיד שְׂאִינּוֹ הֶגְוֵן, שְׂוֵה בְּבַחֲיַנַּת: "נֹתֵן לְכֶסֶל כְּבוֹד" (שָׁם) (כַּמְבוֹאֵר שֵׁם בַּחֲלוּלִין), שְׂוֵה בְּכָבוֹד הַתּוֹרָה לְכֶסֶל, דִּהְיֵנוּ תַּלְמִיד שְׂאִינּוֹ הֶגְוֵן, וְעַל־יְדֵי־זֶה מְקַלְקֵל הַגְּשָׁמִים. וְזֶהוּ: "כַּמָּטָר בֶּקְצִיר", הֵינּוּ קְלֵקוּל הַגְּשָׁמִים שִׁיזְרְדִין שְׁלֹא בְּעוֹנְתָן. כִּי בְשַׁעַת הַקְּצִיר, אֲזִי אֲדַרְבָּה, מִזִּיק הַמָּטָר - כֵּן לֹא נֶאֱוָה לְכֶסֶל כְּבוֹד, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא קְלֵקוּל הַגְּשָׁמִים

בַּנ"ל:

וְזֶה שֶׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לְרַבִּי עֲקִיבָא: לְמַדְנֵי תוֹרָה, וְאִם לָאוּ, אֲנִי אוֹמֵר וְכוּ'. כִּי רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה מִקְהִיל קְהֵלוֹת וְדוֹרֵשׁ בְּרַבִּים, וְסָבַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁמַפְנֵי זֶה נִתְפַּס בַּתְּפִיסָה, מִחֲמַת שֶׁהָיָה דוֹרֵשׁ בְּרַבִּים, וְשְׁמַעוֹ בְּנֵי-אָדָם שְׂאִינָם מְהַגְנִים. כִּי עַל-יְדֵי חֲדוּשֵׁי-תוֹרָה שְׁמַגְלִין, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ אֱלֹהוֹת, כְּבִיכּוֹל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ"ה): "וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה", הֵינּוּ כְּשֶׁתָּרְצוּ לְקַח וּלְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי, אֵי אֶפְשָׁר כִּי-אִם עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה מְמַשְׁיכִין אוֹתוֹ, כְּבִיכּוֹל. וְלִהְיוֹן נִמְשָׁךְ הָאֱלֹהוֹת – לְתוֹךְ מַחַ הַשּׁוֹמֵעַ. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁזֶהוּ תְּפִיסָה, כְּבִיכּוֹל, בְּבַחֲיַנַּת (שִׁירַת-הַשִּׁירִים ז'): "מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרִהְטִים" – 'בְּרִהְטֵי מַחִין' (סוֹף הַתְּקוּנִים תְּקוּנָה ו', דף ה) (וְעֵין בַּתִּיקוּן ו' דף כ"א). 'אֲסוּר' דִּיקָא, שְׁמַח שְׁנִמְשָׁךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּבִיכּוֹל, בְּרִהְטֵי מַחִין הוּא בְּבַחֲיַנַּת תְּפִיסָה, בְּבַחֲיַנַּת (תְּהִלִּים ס"ח) "שְׁבִיתָ שְׁבִי", אַף-עַל-פִּי כִּן הוּא נִיחָא לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שֶׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ, כְּבִיכּוֹל, עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, אַף-עַל-פִּי שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת תְּפִיסָה.

אַבְל כְּשֶׁלּוֹמַד תּוֹרָה לְתַלְמִיד שְׂאִינּוּ הַגּוֹן, וּמְמַשְׁיךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ לְתוֹךְ מַחַ שְׁלוֹ, זֶהוּ תְּפִיסָה מִמֶּשׁ, וְעַל-כֵּן עָנְשׁוּ תְּפִיסָה. וְעַל-כֵּן סָבַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְפַּס רַבִּי עֲקִיבָא בַּתְּפִיסָה כַּנ"ל, כִּי עַל-יְדֵי הַתְּפִיסָה יִתְתַּקֵּן, וַיִּזְדַּכְּכוּ הַדְּבוּרִים, שֶׁהַכְּנִים לְתַלְמִידִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, בְּבַחֲיַנַּת (בְּרַאשִׁית מ"ב): "וְאַתֶּם הֵאָסְרוּ וַיִּבְחַנּוּ דְבָרֵיכֶם". וְעַל-כֵּן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לְרַבִּי עֲקִיבָא, שְׂאִינָם תּוֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂאִינָם עֹתָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְתַּקֵּן פְּגַם הַנ"ל, שֶׁלּוֹמַד תּוֹרָה לְתַלְמִידִים שְׂאִינָם מְהַגְנִים:

וְאִם לָאוּ, אֲנִי אֹמֵר וְכוּ' - 'אֲנִי אֹמֵר' דִּיקָא, הֵינּוּ שְׂרָבִי
שְׂמַעוֹן אָמַר לְרַבִּי עֲקִיבָא, שָׂאֵם הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְלַמְדוֹ
תּוֹרָה, אֲזִי אֲנִי אֹמֵר תּוֹרָה. וְזָהוּ: 'אֲנִי אֹמֵר לְיוֹחָאֵי אַבָּא', כִּי כָל
חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שְׂמַגְלִין, עַל־יְדֵי־זֶה מְגַלִּין חֲסָדִים, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (פְּתֻבוֹת צו): 'כָּל הַמוֹנֵעַ תְּלַמִּידוֹ מִלְּשִׁמּוֹשׁוֹ,
כָּאֵלוֹ מוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ חֶסֶד', שְׂנַאֲמַר: "לִפָּם מִרְעָהוּ חֶסֶד". וַיֵּשׁ בְּכָל
אַחַד חֲסָדִים וּגְבוּרוֹת: חֲסָדִים מְצַד הָאָב וְכוּ'. וְרַבִּי עֲקִיבָא לֹא הָיָה
לוֹ מְצַד הָאָב חֲסָדִים, כִּי הָיָה בֶּן גְּרִים, וְלֹא הָיָה לוֹ זְכוּת אָבוֹת,
כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (בְּרֻכּוֹת כו:), שְׂלֹא רָצוּ לְמַנּוֹתוֹ
נְשִׂיא לְרַבִּי עֲקִיבָא, מִשּׁוּם דְּלִית לֵהּ זְכוּת אָבוֹת. וְסָבַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן, שְׂרַבִּי עֲקִיבָא - אֵין רוֹצֵה לֹאמַר תּוֹרָה מִחֲמַת זֶה, מִחֲמַת
שְׂאֵין לוֹ חֲסָדִים מְצַד הָאָב. אֲבָל רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בּוֹדֵאֵי הָיָה
לוֹ חֲסָדִים מְצַד אָבִיו רַבִּי יוֹחָאֵי, (שְׂהָיָה גְּדוֹל בִּישְׂרָאֵל) (עֵין בַּהֲקַדְמַת
הַזוֹהַר דף י"א יוֹחָאֵי הַבְּרַנָּא). וְעַל־כֵּן אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן: וְאִם לָאוּ, אֲנִי
אֹמֵר לְיוֹחָאֵי אַבָּא', הֵינּוּ שְׂאֲנִי אֹמֵר לְהַתּוֹרָה שְׂהוּא בְּחִינַת
יוֹחָאֵי אַבָּא', בְּחִינַת הַחֲסָדִים מְצַד הָאָב, שְׂמִשְׁם הַתְּגִלוֹת הַתּוֹרָה,
כִּי הַתְּגִלוֹת הַתּוֹרָה הוּא הַתְּגִלוֹת הַחֲסָדִים כַּנִּל.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתְרֵין הַיּוֹמִי:

תורה ס

- א כְּשִׁישׁ מְלַחְמוֹת וְשִׁפְיֻכוֹת דְּמִים בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי־זֶה בָּא עֲצִירוֹת
 גְּשָׁמִים חַם וְשָׁלוֹם וְנִעְשָׂה יְקָרוֹת חַם וְשָׁלוֹם:
- ב מִי שְׂאֹמֵר תּוֹרָה בְּרַבִּים וְשׁוֹמְעִים תְּלַמִּידִים שְׂאֵינָם מְהֻנְגִּים
 עַל־יְדֵי־זֶה בָּא גַם כֵּן עֲצִירוֹת גְּשָׁמִים:
- ג עַל־יְדֵי כְבוֹד הַתּוֹרָה בָּא גְּשָׁמִים:

זקן נתן ולא יעבור

סדר ימי פני מלך רצ"ת ה'תשנ"א:

ועליתי מיד מהבית על עליית הספינה בפחי נפש קצת, רק התחזקתי עצמי ואמרתי בלבי יהיה איד שיהיה ברוך ה' שכבר באתי על הספינה ותכף ומיד התחלנו לעסק בבשול לצורך שבת, וכל המטראסין כלם היטיבו עמנו והראו לנו תכף איד לשאב מים מתוקים עם הפלומפ מתוך החביות ומקום העצים, והתחלנו לבשל התרנגולת שהיתה עמנו ועדין היו כל החפצים שלנו מנחים תחת השמים על פני עליית הספינה כי לא רציתי לשאל הקפיטאן היכן להניחם כי אמרתי אמתין עד יעבר זעם ואחר כך תליתי עיני למרום ואמרתי רבונו של עולם אני שלך ומעט המעות שבידי הכל שלך, ברצונך עשה עמנו כי ידעתי שבאם חם ושלום יעשק אותי האדון הזה, בודאי תעזר לי ותזמין לי מזון אחר, אף בבקשה ממה הצילני מידו ואל יהיה נמסר מזון ישראל ביד גוי בחנם, ואל תצער אותי כל כך, ושאר דבורים מעטים כאלה ואחר כך שכבתי על החפצים ונרדמתי קצת ואחר כך עמדתי ונתחזקתי ובאתי אל הקפיטאן ושאלתי אותו, בי אדני יודיע לי היכן אניח החפצים ותכף ירד עמי לתוך הבית ואמר לי בפנים יפות הלא כל הבית לפניך, הנח במקום שתרצה ותכף נתרחב דעתי קצת, ועליתי והודעתי לרי"א אף על פי כן לא היה לנו פנאי להורידם, כי היינו צריכין לגמר הבשול ואחר כך באיזה שעות ראינו כי היום רד מאד, והשבת ממשמש ובא, וסלקנו הקדרה מעל האש והתחלנו תכף להוריד החפצים והמטראסין הורידו קצת חפצים הכבדים וגם באותה שעה ירדו קצת מאטראסין ופנו את הבית, וכבדו אותו ואמרנו הכל בשבילנו שמפנים ומכבדים את הבית לכבוד שבת קדש בשבילנו וגם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תשע"ו ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

אֲנַחְנוּ סִדְרָנוּ הַכֹּל כְּרֵאוֹי, וְהִנַּחְנוּ כָּל דְּבָר בְּמִקוֹמוֹ וְאַחַר כֵּן לְבִשְׁנוּ
בְּגֵדֵי שִׁבְת, וְכָל הַבַּיִת הָיָה פָּנּוּי, כִּי הַקְּפִיטָאן כָּבֵר חֹזֵר וְהִלֵּךְ
בְּסִפִּינָה קְטַנָּה לְסִפִּינָה אַחֲרָת, וְהַמְּטָרָאסִין כָּלָם עָלוּ עַל עֲלִית
הַסִּפִּינָה וְנִשְׁאַר הַבַּיִת פָּנּוּי בְּשִׁבְלָנוּ וְכֵן בְּרֵב הַיּוֹם עָרֵב שִׁבְת
קִדְשׁ וּבִשְׁאַר הַיָּמִים, עַל פִּי רֵב הָיָה הַבַּיִת פָּנּוּי בְּשִׁבְלָנוּ וְהָיָה לָנוּ
רְשׁוֹת לַעֲשׂוֹת בּוֹ מַה שְׁנִרְצֶה לְהַתְּפַלֵּל וְלִלְמַד וְלִכְתֹּב וְלְהַתְּבוּדָד
וְכוּ' וְאִז תִּכְרַף הַתְּפִלָּנוּ שְׁנֵינוּ בַּבַּיִת בְּשִׁמְחָה וְלֹא הָיָה לָנוּ שׁוֹם
מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב בְּתִפְלָתָנוּ וּכְשֶׁנִּמְרָנוּ הַתְּפִלָּה, נָתַן שִׁמְחָה בְּלִבָּנוּ,
וְהָיִינוּ שְׂמֵחִים מְאֹד וְאָמְרָנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם בְּשִׁמְחָה, וְסִדְרָנוּ הַשְּׁלֶחֶן
בְּלָחֶם מִשְׁנָה וְכוּם יִין לְקִדּוּשׁ, וְקִדְשָׁנוּ עַל הַכוּם בְּשִׁמְחָה וְנִטְלָנוּ
יָדֵינוּ וְאָכַלְנוּ בְּשִׁמְחָה דָּגִים יְבֵשִׁים שֶׁהָיוּ עִמָּנוּ, וּבִשְׂר הַתְּרַנְגָּלוֹת,
וְשָׁתִינוּ יִין וּבִרְכָנוּ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן הַכֹּל בְּשִׁמְחָה וְאַחַר כֵּן רָקְדָנוּ
מְעַט מַחְמַת שִׁמְחָה, וְאַחַר כֵּן שָׁכַבְנוּ לִישֵׁן בַּבַּיִת, וְעַדִּין לֹא בָּא
הַקְּפִיטָאן אֵד בְּלִילָה בָּעֵת שֶׁהָיִינוּ יֹשְׁנִים בָּא הַקְּפִיטָאן לְהַבַּיִת
וְאֲנַחְנוּ הָיִינוּ יֹשְׁנִים, וְלֹא שָׁמַעְנוּ כָּלָל כִּי לֹא הִקְיָן אוֹתָנוּ כָּלָל:

סִדְר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

עַד כְּשֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּאַמַּת יָכוֹל לִידַע מִהַתּוֹרָה עֲתִידוֹת (שם לה).
עַד כְּשֶׁלּוֹמֵד בְּסִפְרִים שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם צָרִיךְ לָשִׁים לְבוֹ וְעֵינָיו
הַיָּטֵב לְהִבִּין נִפְלְאוֹת הַחֲדוּשִׁים שֶׁגָּלוּ, וְעֵצֶם הָעִמּוֹת וְהַמְּתִיקוֹת
שֶׁבָהֶם, כִּי מַחְמַת שֶׁהַדְּבָרִים נִכְתָּבִים בְּסִפֵּר נֶעְלָם אוֹרָם הַרְבֵּה,
כִּי תִכְרַף כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה סִפֵּר אֲפִלוּ מִתּוֹרוֹת גְּבוּהוֹת וְנִפְלְאוֹת מְאֹד
מְאֹד, יֵשׁ עֲלֵיהֶם חֲפוּיִים וְהַסְתָּרוֹת הַרְבֵּה, שֶׁנִּסְתָּר וְנִחְפָּה אוֹרָם
הַצַּח וְהַנִּפְלָא מַחְמַת שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהֶם סִפֵּר, וְאֲפִלוּ הַדְּפִין שֶׁל
הַכְּרִיכָה מַחְפִּים הַרְבֵּה. עַל־כֵּן צָרִיךְ לָשִׁים לֵב הַיָּטֵב לְהַסְתִּיב עַל
אַמִּתּוֹת וְנִפְלְאוֹת הַחֲדוּשִׁים שֶׁבְּסִפֵּר (שם לו).

עַם לִזְמֵי תוֹרָה צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לְחֵדֶשׁ בַּתּוֹרָה, וְהוּא תִקּוּן גָּדוֹל מְאֹד לְהִרְהוּרִים גַּם בְּשַׁעַת זְיוּג יְהִרְהוּר בְּדַבְרֵי תוֹרָה (ח"ב קה).

עו כְּשֶׁלֹּמְדִין בְּמִילֵי דְפּוֹרְעָנוּתָא כְּגוֹן הַלְכוֹת אַבְלוֹת וְכִיּוֹצֵא, צְרִיכִין לַעֲבֹר בְּמַהִירוֹת מְקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ (שִׁיחוֹת הַר"ן ח).

עו הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ כַּח גָּדוֹל מְאֹד. וְעַל-יְדֵי הַתְּמַדַּת הַלְמוּד שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים בְּעוֹלָם, וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין יוֹדְעִים שׁוֹם כּוֹנֵנוֹת, וּבַפֶּרֶט עַל-יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים עַד שִׂיּוּדְע לְהוֹרוֹת הוֹרָאוֹת, כְּמוֹ שֶׁמִּסְפָּרִים מִהַגְּדוּלִים שֶׁהָיוּ לְפָנֵינוּ שֶׁעָשׂוּ מוֹפְתִים גְּדוּלִים, רַק עַל-יְדֵי שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאַמֶּת (לִיקוּ"מ ח"ב מא).

עו הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ כַּח גָּדוֹל לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם אֶפְלוֹ מִעֲבָרוֹת, שֶׁאֶפְלוֹ מִי שֶׁנִּלְכַּד בְּמַה שֶׁנִּלְכַּד רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִם יַעֲשֶׂה לוֹ חֵק קְבוּעַ וְחִיּוֹב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכֶךָ יִהְיֶה אִידֵי שִׂיְהִיָּה, יִזְכֶּה לְצֵאת מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים, עַל-יְדֵי גְדֹל כַּח וְעַסְק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (שִׁיחוֹת הַר"ן יט).

עט אֶפְלוֹ מִי שֶׁלֹּמֵד וְשׁוֹכַח גַּם זֶה טוֹב מְאֹד, כִּי לְעֵתִיד מִזְכִּירִין אֶת הָאָדָם כָּל מַה שֶׁלָּמַד אֵף אִם שָׁכַח. אֲבָל בּוֹדָאי טוֹב יוֹתֵר מִי שִׁזְכֶּה לְזַכֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (שֵׁם כו).

סֵדֶר סְפִירוֹת מְעַשְׂיוֹת הַיּוֹמִי:

”וְהִי יִפְתָּח יָדוֹ וְכַתְּשָׁל עוֹזֵר וְנִפְּלַ עוֹזֵר וְיִחַדְדוּ פְּלָם יְכַלְיוּ” הַיְצַנֵּף בְּחֵינַת הַיָּד הַיְצִ”ל: פִּי עַל הַיָּד רָצָה שֶׁשִּׁנְיָהֶם יִחַדְדוּ נִפְּלָיו, הָעוֹזֵר וְהָעוֹזֵר פְּנִ”ל ”פֶּאֶשְׁר יִחַדְדוּ הָאֲרִיָּה וְהַכֶּפֶז עַל טְרָפוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֵא רַעִים” וְכוּ: ”כְּעַבְרִים עֲבוֹת”

❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦

❦ לְתַסַּעַח ❦ אָמַר מַזְהֵרֵיךְ זֶקֶק לְ"עָרֵךְ אֲנִי מַקְוֶה שֶׁיְהִי מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוּן לְכָל" ❦
 ❦ "זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנָח" שְׁעֵי יֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

וְכֹה־: הַיְצִיג בְּחֵינַת הָאֲרִיָּה הַגֵּ'ל וְהַצִּבְרִים הַגֵּ'ל עֵינֵי הַיְצִיב
 לְעֵינֵי בְּתוֹךְ הַמַּעֲשֵׂה וְהַבּוֹ: "כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמְלֶאסוּן אֲנִישׁ
 אֱלֹהֵיךְ בְּסִפּוֹ וְאֱלֹהֵי זְהַבּוֹ" וְכֹהי "וְנִפְלֵ אֲשׁוֹר בְּהַרְבֵּ לֵא
 אֲנִישׁ וְכֹהי וְנָס לוֹ מִפְּנֵי הַרְבֵּ וְכֹהי וְסִלְעוּ מִפְּגֹר יַעֲבֹר": זֶה
 בְּחֵינַת הַשְּׂלֵחַ פְּתוֹת שֶׁל הַהַרְבֵּ הַגֵּ'ל וְנִפְלֵ וְנָס זֶה בְּחֵינַת
 שְׂנֵי הַפְּתוֹת הַגֵּ'ל "וְסִלְעוּ מִפְּגֹר יַעֲבֹר" זֶה בְּחֵינַת הַלֵּי
 הַדְּאָר הַגֵּ'ל שֶׁחֹלֵךְ וְעוֹבֵר הַזִּקְוֹ וְכֹהוּ מִפְּנֵי כִּי סִלְעוּ
 מִפְּגֹר הַזִּקְוֹ (וְזֶה בְּחֵינַת כַּח הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל הַהַרְבֵּ הַגֵּ'ל) עֵינֵי הַיְטִיב: וְהַבּוֹ:
 אַחַר כָּל זֶה סִיִּם הַפְּסוּק: "נְאֻם ה' אֲשֶׁר אֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וְתִנּוֹר לוֹ
 בִּירוּשָׁלַיִם" הֵינּוּ הַתִּנּוֹר וְהָאֵשׁ הַגֵּ'ל כִּנֵּ"ל: רְאֵה וְהַיְטֵ וְהַבּוֹ כִּי
 בְּהַקְפִּיטֵל הַזֶּה מְבֹאָר כָּל הַמַּעֲשֵׂה הַגֵּ'ל (כָּל זֶה דְּבַרֵי רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבָרְכָה): וְכֹךְ אָמַר רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה בְּפִרוּשׁ שְׁכָל הַמַּעֲשֵׂה כְּלָה
 מִרֹאשׁ וְעַד סוֹף הִיא רְמוּזָה כְּלָה בְּתוֹךְ הַקְּפִיטֵל הַגֵּ'ל (הֵינּוּ יִשְׁעֵיהָ
 ל"א) וְאָמַר שְׁכָל הַדְּבָרִים שֶׁל הַמַּעֲשֵׂה הַגֵּ'ל כְּלָם יְכוּלִים לְמַצֵּא
 בַּמְקָרְאוֹת וְכִיּוֹצֵא [כְּגוֹן "וְטִמְאַתֶּם אֶת צַפּוּי פְּסִילֵי כֶסֶף וְאֶת
 אֲפֻדֹת מִסִּכַּת וְהַבֶּךְ תִּזְרַם כְּמוֹ דָּוָה צֵא תֹאמַר לוֹ" (יִשְׁעֵיהָ לַמ"ד)
 וְכִמוֹ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעֵיהָ ב): "בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת אֱלִילֵי כֶסֶפוֹ
 וְאֶת אֱלִילֵי זְהָבוֹ וְכֹה לְחַפֵּר פְּרוֹת וְכֹה לָבוֹא בְּנִקְרוֹת הַצָּרִים" וְכֹה
 הֵינּוּ שִׁישְׁלִיכוּ תֵאוֹת מָמוֹן שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה מִפָּשׁ וְיִטְמִינוּ עֲצָמוֹן
 בְּחַפִּירוֹת וְכֹה כְּמִבְּאָר בַּמַּעֲשֵׂה הַגֵּ'ל כִּי הַמָּמוֹן הוּא מִסְרִיחַ כְּמוֹ
 צוּאָה מִפָּשׁ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "תִּזְרַם כְּמוֹ דָּוָה צֵא תֹאמַר לוֹ" וְכֵן
 כִּיּוֹצֵא בְּזֶה יְכוּלִים לְמַצֵּא כָּל דְּבַרֵי הַמַּעֲשֵׂה הַגֵּ'ל בַּמְקָרְאוֹת
 וְכִיּוֹצֵא].

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרֹף הַיּוֹפִי:

סימן תקצד (א) יחיד שלא תקע חבירו יכול לתקוע לו להוציאו י"ח אבל יחיד שלא התפלל ט' ברכות אין חבירו יכול להוציאו: הגה ויש חולקין ואומרים דאם לא יכול להתפלל חבירו יכול להוציאו בתפלתו. (ר"ן סוף ר"ה ומרדכי והג"א בפ"ק דר"ה):

סימן תקצה (א) מי שאינו בקי בתקיעות ולא בסדר תפלת מוסף ולפניו שתי עיירות באחת בקיאים בתקיעות ולא בתפלת מוסף ובאחת בקיאים בתפלת מוסף ולא בתקיעות הולך למקום שבקיאים בתקיעות אפילו של מוסף ודאי ושל תקיעות ספק: הגה מיהו אם יכול לילך למקום שמתפללים ויש שהות ביום שישמע אח"כ התקיעות במקום שתוקעין יקיים שתי המצות דכל היום כשר לתקוע. (ב"י בשם ירושלמי):

סימן תקצו (א) לאחר תפלה מריעים תרועה גדולה בלא תקיעה: הגה ויש מקומות נוהגין לחזור ולתקוע ל' קולות (מנהגים ישנים) ולאחר שיצאו בזה שוב אין לתקוע עוד בחנם אבל קטן אפילו הגיע לחינוך מותר לומר לו שיתקע (המגיד פ"ב מהלכות שופר) ומותר לו לתקוע כל היום (א"ז דר"ה):

סימן תקצז (א) אוכלים ושותים ושמחים ואין מתעניין בר"ה ולא בשבת שובה אמנם לא יאכלו כל שבעים למען לא יקלו ראשם ותהיה יראת ה' על פניהם: (ג) יש מקומות שקבלה בידם שכל מי שרגיל להתענות בר"ה ומשנה רגילותו ואינו מתענה אינו משלים שנתו: הגה ומי שאינו ירא לנפשו אין צריך להתענות כל ימיו (כל בו ומנהגים) רק צריך התרה כמו שאר נדר (כל בו): (ג) המתענה פעם אחת בראש השנה תענית חלום אם היה ביום ראשון צריך להתענות שני הימים כל ימיו ואם היה ביום שני

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר
ל'תספ' מ'מ'ר מ'ו'ה ר'נ'ת ז'צ"ל "צ'ך צ'נ'י מ'קו'ה ש'ד'ך צ'ח'ד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נ'ו י'ה'י'ה ת'י'קו'ן ר'כ'נ'ל"
ז'ח'ק נ'ת'ן ו'ל'א י'ע'ב'ו'ר" י'צ'א ל'או'ר ע'י ה'וצ'א'ת "נ'צ'ח'ת'י ו'א'נ'צ'ח" ש'ע"י י'ש'י'ב'ת ת'י'קו'ן ה'מ'י'דו'ת

יתענה כל ימיו יום שני בלבד: הגה ואין צריך למיתב תענית לתעניתו
דהא יש אומרים דמצוה להתענות בר"ה (תה"ד סימן ער"ה) ואין אומרים עננו
בראש השנה כמו שאין אומרים ביום הכיפורים (הגהות מנהגים):

**סימן תקצח (א) ר"ה שחל להיות בשבת אומרים צדקתך
במנחה:** הגה ויש אומרים שלא לאומרו (ר"ן סר"ה
ומנהגים) וכן אנו נוהגים:

**סימן תקצט (א) ליל ר"ה שחל להיות במוצאי שבת אומרים
ותודיענו:**

**סימן תר (א) ביצה שנולדה ביום טוב הראשון וכן מה שנצוד
בו וכן מה שנתלש בו אסור בשני:** הגה וכבר נתבאר
לעיל סימן תקי"ג סעיף ה' וסימן תקט"ו: (ב) בקידוש ליל שני ילבש בגד
חדש (הגהות מיימוני פכ"ט מהלכות שבת) או מניח פרי חדש ואומר
שהחיינו ואם אין מצוי (בגד חדש או) פרי חדש עם כל זה יאמר
שהחיינו: (ג) אם חל יום ראשון בשבת אומרים שהחיינו בשופר
ביום שני: הגה ויש אומרים לאומרו אפילו אם חל יום ראשון בחול וכן
המנהג במדינות אלו: (הגהות מיימוני הלכות שופר):

**סימן תרא (א) ביום שני (מתפללים כמו ביום ראשון) (טור) וקורים
מוהאלקים נסה את אברהם עד סוף סידרא
ומפטיר קורא כמו אתמול ומפטיר בירמיה כה אמר ה' מצא חן
במדבר עד הבן יקיר לי אפרים ובמוצאי ר"ה מבדילין כמו
במוצאי שבת אלא שאין מברכין על הבשמים ועל האש: (ב) אף
בארץ ישראל עושים ר"ה שני ימים:**

**סימן תרב הגה ומתענים למחרת ר"ה (טור) והוא תענית ציבור:
(א) בכל הימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים מרבנים בתפילות
ותחנונים:** הגה ואומרים אבינו מלכנו ערב ובקר מלבד בשבת (טור) ואפילו

אם חל מילה שאין אומרים תחנון אפילו הכי אומרים אבינו מלכנו (מנהגים) ואומרים בכל יום שלשה פעמים וידוי קודם עלות השחר מלבד בערב יום כפור שאין אומרים אותו אלא פעם אחת (רוקה) ואין נותנין חרם וכן אין משביעין אדם בבית דין עד אחר יום כפור (מהרי"ל) אין מקדשין הלבנה עד מוצאי יום כפור ושבת שבין ראש השנה ליום כפור המנהג לומר בו צו"ץ (צדקתך צדק):

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

שעד: רבונו של עולם, הגומל לחיבים טובות, אשר גמלני כל טוב אתה לבד ידעת את כל החסדים והטובות נפלאות ונוראות, אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, אלו כל הימים דיו וכל אנשים קולמוסין וכו' אי אפשר לבאר ולספר אחת מני אלה ורבבה מרבו הטובות האמתיות והנצחיות לדורי דורות, אשר הפלאת לעשות עם שפל אנשים כמוני ואשר אתה עושה עדין עמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר זכיתני להיות מזרע ישראל עבדיך, המבחרים מכל העמים ומרוממים מכל הלשונות ונוסף לזה, הצלתני ברחמיך מלילה בעצת רשעים ומלישב במושב לצים, ומלעמד בדרך חטאים, והגדלת רחמיך וחנינותיך עלי להרגילני בתורתך, ולהתקרב לצדיקיך וליראיך הנלוים אליהם, התמימים והישרים בלבותם "רבות עשית אתה ה' אלקי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר" אתה גמלתני הטובות בכל עת ובכל שעה, ואני גמלתיך הרעה ובכל זאת לא עזבת חסדך מעמי, ואתה חושב מרחוק בכל עת להטיב אחריתי ולהשיב את שבותי ואפלו בעת נפילתי וירידתי חם ושלוש על ידי מעשי שאינם הגונים חלילה, אף על פי כן אתה מפליא עמי פלאות גדולות ונוראות, לחזקני ולאמצני ולחיותני

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תספ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּכֹל עֵת לְבִלִי לְפָנַי לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלַי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, "ה' אֱלֹקִים אֶתָּה יָדַעְתָּ":

שְׁעָה: וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְפָנֶיךָ, לְשֵׁאת רֹאשִׁי וּפְנִימִיּוֹת דַּעְתִּי וְצִפּוֹן לְבִי לְצִפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה, מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֵה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, עֲזָרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנִי לְמַחִין דְּקִדְשָׁה לְמַחִין זָכִים וּטְהוֹרִים, לְמַחִין יִשְׂרָאֵלִים לְמַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הַצִּילָנִי מִמַּחִין פְּגוּמִים, מִמַּחִין שֶׁל חוּץ-לְאֶרֶץ חַנְּנִי מֵאֶתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְעֲזָרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזַכֶּה לִילָךְ וּלְנַסֵּעַ וּלְבֹא מִהַרָּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, לְאֶרֶץ הַחַיִּים, אֲשֶׁר שֵׁם עֲקָר הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל וְהַמַּח וְהַחֲכָמָה דְּקִדְשָׁה הַעֲלֵנִי מִהַרָּה מִחוּץ לְאֶרֶץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה עִמִּי פְּלָאוֹת כְּנֹאֶה לָךְ וּלְאַבוֹתֵינוּ וּלְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, לֹא כְּמַעֲשֵׂי הָרַעִים, כִּי אֶתָּה עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְּרַעוֹתֵי תַגְמֵלָנִי:

שְׁעוֹ: זַכְּנִי וְעֲזָרָנִי שְׁאֲזַכֶּה בְּחַיִּי לְתַקֵּן פְּגָם הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי בְּכְבוֹדְךָ הַרְבֵּה מְאֹד עַל יְדֵי תַאֲזוּתִי הָרַעוֹת, אֲשֶׁר בָּאתִי עַל יָדָם לְכָל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתִי וְשִׁפְשֵׁפֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי, אֲשֶׁר עַל יְדֵי כָּל חַטָּא וְעוֹן וּפְגָם פָּגַמְתִּי הַרְבֵּה בְּכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה נִפְגַּם מַחִי בְּבַחֲיַנְת מַחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ, וְנִתְרַחַקְתִּי מִקְּדֻשַׁת הַמַּחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים:

שְׁעוֹ: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה, אֲשֶׁר בָּרָאתָ כָּל הָעוֹלָם

בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת בְּשָׁבִיל כְּבוֹדָךְ, כִּי שִׁיתְגַּלָּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְפָּאֵר
 וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה תְּכִלִּית
 וְשֶׁרֶשׁ כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי
 בְּרֵאתִיו יִצְרֹתִיו אֵף עֲשִׂיתִיו" זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְתִקֵּן פְּגַם הַכְּבוֹד חֵישׁ
 קָל מִהֲרָה, וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שְׂאֵהֲיָה בּוֹרַח מִן
 הַכְּבוֹד תָּמִיד בְּאַמֶּת בְּלִי שׁוֹם עֲרָמָה וּמְרָמָה וּבְכָל עֵת שְׂאֵתָה
 בְּרַחֲמֶיךָ תִּשְׁלַח לִי אֵיזָה כְּבוֹד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, תַּעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 וְתִתֵּן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז שְׁלֵא אֶקְבֵּל הַכְּבוֹד בְּשָׁבִיל
 עֲצָמִי כָּלֵל, וְלֹא אֶהְנֶה מִן הַכְּבוֹד כָּלֵל, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ חֵם וְשָׁלוֹם עִם
 הַכְּבוֹד לְצָרְכִי וְלִהְנִאֲתִי כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ לְמַלְךְ שֶׁהַכְּבוֹד שְׁלוֹ, לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד לְשֶׁרֶשׁוֹ וּבְכָל פַּעַם
 שִׁיגִיעַ לִי אֵיזָה כְּבוֹד, אֶזְכֶּה לִידַע וּלְהַשִּׁיג מֵאֵיזָה מֵאֲמַר נִתְּהוּהָ זֶה
 הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר בְּשָׁבִיל זֶה הַכְּבוֹד הָיָה אוֹתוֹ הַמֵּאֲמַר, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ
 עִם הַכְּבוֹד לְצָרְכִי וְלִהְנִאֲתִי כָּלֵל, רַק אֶקְבֵּל הַכְּבוֹד בְּקִדְשָׁה
 וּבִטְהָרָה כִּי לְגַדֵּל כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד, כִּי לְקַיֵּם הָעוֹלָם
 שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת בְּשָׁבִיל הַכְּבוֹד, כִּי שִׁיבֵא הָאָרֶה גְּדוּלָּה
 וְנִפְלְאוֹת בְּאוֹתוֹ הַמֵּאֲמַר שֶׁנִּתְּהוּהָ בְּשָׁבִיל זֶה הַכְּבוֹד אֲשֶׁר אֶתָּה
 מְשַׁפִּיעַ עָלַי וְיִהְיֶה הַכְּבוֹד שְׁלִי כְּלוֹ מֵאֲמַר, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וּבְהִיכָלוֹ
 כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד" רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי כֹחַ לְהִתְגַּבֵּר לְזִכּוֹת לְכָל
 זֶה, תֵּן לִי כֹחַ לְעִמּוֹד בְּהִיכָל הַמְּלָךְ:

שְׁעָה: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה יַדְעָתָ שְׁבְכָל דְּבַר שֶׁבְקִדְשָׁה שְׂאֵנִי
 מִתְּחִיל לְדַבֵּר אֲנִי רַחוּק מִזֵּה כָּל כֶּף עַד שְׂאִין לִי שׁוֹם דְּרָךְ וּנְתִיב
 בְּמַחִי אֵיךְ לְפַתַּח פִּי לְדַבֵּר מִזֵּה, וּלְרַצּוֹת וּלְפַיֵּם אוֹתְךָ עַל זֶה כִּי
 פְּגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי הַרְּבִה מְאֹד, וְאֲנִי רַחוּק מִמְּךָ וּמִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
 וּמְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה בְּתִכְלִית הַרַחוּק, כִּי יִרְדְּתִי פְּלָאִים וְ(אֵין

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תספד - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עוֹזֵר לִי, וַיִּכְנַע בְּעַמְל לְבִי נִכְשַׁלְתִּי וְאִין עוֹזֵר וַאֲפִלוּ מְעַט הַכַּחֲשִׁישׁ בִּי עֲדִין אִינִי זוֹכֵה לְהַרְגִישׁוֹ, וּמַחְלִישִׁים דַּעְתִּי בְּכָל עֵת וְרַגַע, לֹא יִתְנוּנִי הַשֵּׁב רוּחִי: